

Boj za preživetje

Petek, čeprav v datumu ni trinajstice, je bil težek dan in za številne v Sloveniji nesrečen. Na severovzhodu države so se z objavo drugega stečaja Mure v zadnjih petih letih sesuli še dovčerajšni upi zaposlenih v dober konec zgodbe, ki so jim jo pripovedovali novi lastniki z Mojco Lukančič na čelu. Na drugem koncu države so zajemali sapo po odločitvi Družbe za upravljanje terjatev bank (DUTB), zaradi katere je zdaj na nitki »življenje« Cimos, ki je s 7000 zaposlenimi in številnimi kooperanti med največjimi proizvajalci avtomobilskih delov pri nas. Nerazumljivo, nespametno, uničujoče bi lahko stopnjevali komentarje po tej odločitvi družbe, ki jo je ustanovila vlada za pomoč pri »zdravljenju« slovenskega bančnega sistema.

Marjeta Šošarič
o spotikanjih
v gospodarstvu

Med oba geografsko vsaksebi gospodarsko odmevna dogodka je padla še izredna skupščina ptujske Perutnine, s katero so pobudniki njenega sklica neprikrito pletli zanko okrog dolgoletnega predsednika uprave Romana Glaserja. Ta je ljudem, ki imajo svoje »poslovne« interese, postal boleč trn v peti, ki ga je preprosto nujno treba čim prej odstraniti.

**Preprostim ljudem
je težko razumeti
pestro ozadja v boju
za prevzem oblasti
v Perutnini Ptuj.**

To odstranjevanje bi lahko omogočil prav ustrezen izid glasovanja na včerajšnji izredni skupščini, sklicani na zahtevo državnega Kada in Probanke v likvidaciji, pridružili pa so se jim še nekateri **mali delničarji**. Cilj je bil jasan: s spremembo statuta in drugačno sestavo nadzornega sveta, v katerem naj bi že takoj zamenjali dva, lani na skupščini potrjena člana, vključno s predsednikom Borutom Bratino, odpreti pot čiščenju v upravi. Domnevno zaradi preteklih napak, ki so škodovale družbi, a do zdaj po vseh izsiljenih revizijah to še ni bilo potrjeno.

Če je še mogoče razumeti skrb oziroma željo državnega Kada in tudi vseh drugih delničarjev po natančnem vpogledu v vse pretekle posle Perutnine z Merkurjem in dogajanje z zamenjavo lastniških deležev, pa je težko razumeti, da se nezadovoljen z izsledki revizij in ne nazadnje tudi z rabsodbo sodišča, izkazuje vse prej kot odgovoren delničar. Tak, ki mu je resnično mar za dobro delovanje družbe.

Ni nepomembno vedeti, da je cena za vsako novo poleno, ki je vrženo zato, da bi se kdo spotaknil, da bi ga tako ali drugače poškodovanega laže odstranili, čedalje višja. Bolj kot stroški, ki nastajajo ob vsakem spotikanju, kakršno pomeni tudi zahtevani sklic izredne skupščine le mesec dni pred redno skupščino, bremenijo družbo madeži, ki ostajajo in jih je v poslovnem svetu težko brisati. Tudi če so posledica neupravičenih obtožb.

Preprostim ljudem, ki živijo od dela, najtesneje povezanega s podjetjem, ki zaposlenim in kooperantom veliko pomeni, ki ima ugled v regiji, ki je eden od pomembnih stebrov slovenske prehranske industrije, je težko razumeti pestrost ozadja v boju za prevzem oblasti v njem. Vedo pa, da je slabo, če jim kdo (pre)vzame družbo in jih pahne v negotovost preživetja. Tudi zato je bil najbrž glas iz njihove perutninske zadruga tisti, ki je pretehtal v prid Glaserju in njegovi ekipi. Za zdaj.